

Sygn. akt II Ka 186/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Czyżewskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2022 r.

sprawy **A. M. (1)**

oskarżonego z art. 284 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 20 grudnia 2021 r. sygn. akt II K 75/20

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżyciela posiłkowego (...). z o.o w W. na rzecz Skarbu Państwa 260 złotych tytułem kosztów sądowych za II Instancję.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 186/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyroki Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 20 grudnia 2021 roku, sygn. akt II K 75/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny (pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego)

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz
---

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>obraza przepisów postępowania, co miało wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie ich dowolnej oceny z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego polegające na dokonywaniu wybiórczej i jednostronnej oceny dowodów zebranych w niniejszej sprawie poprzez uznanie, że A. M. (1) nie popełnił zarzucanego mu czynu stypizowanego w art. 284 § 1 k.k., w sytuacji, gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego prowadzić powinna do przekonania, że oskarżony dopuścił się przestępstwa przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci dwóch pojazdów ciężarowych R. (...) o nr rej. (...), o czym świadczą okoliczności obciążające oskarżonego, a mianowicie: niezwrócenie przedmiotów leasingu pomimo wypowiedzenia umów leasingu i żądania właściciela do zwrotu mienia; zgłoszenie rzekomej kradzieży pojazdów dopiero w momencie rozpoczęcia prowadzenia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>w stosunku do niego czynności windykacyjnych mających na celu odzyskanie pojazdów; umorzenie postępowania w sprawie kradzieży pojazdów wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja jest niezasadna, a zatem wniosek w niej zawarty, tj. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Dla rozpoznania niniejszej sprawy kluczowe znaczenie mają ustalenia dotyczące zachowania oskarżonego w dniu 29 listopada 2017 roku w odniesieniu do posiadanych rzeczy, określonych szczegółowo w opisie czynu, a także przed i po tym terminie w zakresie rozporządzania nimi.</p> <p>A. M. (2) (żona oskarżonego), w ramach prowadzonej działalności (...) A. M. (2), ul. (...), (...)- (...) W. zawarła w dniu 19 lipca 2013 roku umowy leasingu nr (...). Na podstawie tych umów oddano do używania lub do używania i pobierania pożytków dwa (...), w tym jeden z zabudową skrzyniową, o nr rejestracyjnych (...), rok produkcji 2013. W związku z zaległościami w płaceniu rat tychże umów po bezskutecznym upływie dodatkowego terminu do zapłaty wskazanego w wezwaniu z 11 października 2017 roku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. 23 listopada 2017 roku wypowiedziało przytoczone umowy</p>		

leasingu w trybie natychmiastowym, jednocześnie wzywając w/w do zwrotu przedmiotów leasingu w dniu wręczenia tegoż pisma lub ich natychmiastowego zwrotu we własnym zakresie do wskazanego w piśmie magazynu. W tym czasie w zastępstwie za żonę, która urodziła syna i zajmowała się nim, działalność faktycznie prowadził oskarżony A. M. (1).

Idąc dalej, bezspornym w niniejszej sprawie jest, że oskarżony nie zwrócił przedmiotów w/w umów. Rzeczy te stanowiły własność (...) Sp. z o.o. Tym samym zostały wypełnione znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego z art. 284 § 1 k.k.

Z kolei stroną podmiotową tegoż przestępstwa stanowi zamiar bezpośredni. Do jej stwierdzenia nie wystarczy samo rozporządzanie cudzym mieniem. Konieczne jest, aby sprawca chciał je zatrzymać dla siebie bez żadnego uprawnającego do tego tytułu prawnego (tzw. animus rem sibi habendi). Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy podkreślić, że oskarżony A. M. (1) w czasie procesu wyjaśniał, iż nie zwrócił przedmiotów leasingu, m.in. z tegoż powodu, że liczył na konsensus pomiędzy nim, a bankiem oraz okoliczności, iż pojazdy znajdują się w trasie. Tłumaczył ten stan niechęcią z jego strony pozbawienia pracy wszystkich pracujących w przedsiębiorstwie żony pracowników. Co więcej oskarżony informował o przyczynach opóźnienia. Jak wynika zaś z akt sprawy leasingodawca akceptował ten sposób działania i wobec tego oczekiwał od oskarżonego harmonogramu zwrotu przedmiotów łączącej strony umowy

(niejako zezwalał na zwracanie pojazdów w terminie późniejszym niż wynikającym z wypowiedzeń). Należy tylko na marginesie wspomnieć, że oskarżony oprócz pojazdów wskazanych w opisie przypisanego przez Sąd I instancji czynu, posiadał do swojej dyspozycji również inne z umów leasingowych, w których finansującym był (...) Sp. z o.o. Samochody te, będąc w kontakcie z przedstawicielem leasingodawcy, tj. J. B., zwracał, choć należy też zauważyć, że wcześniej deklarował chęć wykupu ich części. Ponadto jak wynika z korespondencji (k. 101-120 akt sprawy) strona pokrzywdzona (oskarżyciel posiłkowy) w niniejszym procesie brała również pod uwagę w przypadku spłaty zadłużenia możliwość wznowienia umów z A. M. (2). 25 maja 2018 oskarżony zgłosił organowi ścigania, tj. Komisariatowi Policji w H. kradzież w/w pojazdów, informując o tej okoliczności również J. B.. Jednakże postanowieniem z 30 grudnia 2018 roku umorzono dochodzenie z powodu braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Należy podkreślić, że oskarżyciel posiłkowy nie składał na to postanowienie środka zaskarżenia, a zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. przez A. M. (1), które zainicjowało niniejszy proces złożył dopiero 1 lipca 2019 roku (data wpływu do Prokuratury Rejonowej W. – P. w W.). W świetle tych okoliczności w ocenie Sądu Okręgowego należy stwierdzić, że postawa prezentowana przez oskarżonego, choć bardzo naganna, nie daje podstaw do uznania, że jego celem było przywłaszczenie przedmiotów leasingu. Oskarżony

odwlekał jedynie moment ich zwrotu. Nie kwestionował przy tym uprawnień pokrzywdzonego w zakresie własności przedmiotowych pojazdów i nie zamierzał włączyć ich do swojego majątku. Skądinąd odmowa wydania rzeczy użytkowanych na podstawie umów leasingu nie jest wystarczającą przesłanką do stwierdzenia przywłaszczenia tych rzeczy, gdyż samo bezprawne zatrzymanie, władanie czy korzystanie z cudzej rzeczy nie wypełnia wówczas jeszcze znamion przywłaszczenia (por. wyrok SN z 6.05.2004 r., V KK 316/03, wyrok SN z 15.07.2010 r., III KK 434/09, OSNwSK 2010/1, poz. 1463). O zrealizowaniu znamion przywłaszczenia nie może stanowić również fakt niewywiązywania się leasingobiorcy z postanowień zawartej umowy, skutkujący wypowiedzeniem takiej umowy.

Z tych też powodów, w sytuacji niewypełnienia strony podmiotowej przestępstwa przywłaszczenia przez oskarżonego A. M. (1), apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie zasługiwała na uwzględnienie, a zaskarżony wyrok jako słuszny, utrzymany został w mocy.

Wniosek

o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Wobec niezasadności zarzutu podniesionego przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, wniosek apelacyjny nie zasługiwał także na uwzględnienie.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść poprzez niezasadne uznanie, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, iż oskarżony A. M. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w dniu 29 listopada 2017 roku w S. przywłaszczył dwa samochody ciężarowe z zabudową skrzyniową marki R. (...), o numerze rej. (...), rok prod. 2013, nr VIN (...) oraz o numerze rej. (...), rok prod. 2013, nr VIN (...) o łącznej wartości 40 000 z, stanowiące własność (...) Sp. z o.o. z/s w W., powierzone jego żonie A. M. (2), prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. M. (2), (...) A. M. (2), na mocy umów leasingu operacyjnego nr (...) z dnia 19 lipca 2013 r., które to samochody użytkował jako faktycznie zarządzający w/w działalnością gospodarczą, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z/s w W., tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k., co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W przypadku uznania przez Sąd II instancji, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy przepisów</p>		

postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, niniejszy zarzut należało uznać również za niezasadny.	
Wniosek	
o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec niezasadności zarzutu obrazy przepisów postępowania, powyższy wniosek apelacyjny nie zasługiwał także na uwzględnienie.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z 20 grudnia 2021 roku, sygn. akt II K 75/20	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec niezasadności zarzutów podniesionych przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i nieuwzględnienia tym samym wniosku apelacyjnego, wyrok Sądu I instancji utrzymano w mocy. Szerzej o powodach utrzymania w mocy w rubryce 3.1.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----

3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.	-----		# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia			

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
-----	-----		-----
6. Koszty Procesu			

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	W konsekwencji nieuwzględnienia apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego Sąd Okręgowy na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu

karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663) zasądził od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 260 złotych tytułem kosztów sądowych za II instancję.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana